अप्सरा मेनका तस्य तं गर्भं भृगुनन्दन ।
उत्ससर्ज यथाकालं स्थूलकेशाश्रमं प्रति ॥ ३ ॥
उत्सृज्य चैव तं गर्भं नद्यास्तीरे जगाम सा ।
अप्सरा मेनका ब्रह्मन्निर्दया निरपत्रपा ॥ ४ ॥
5 कन्याममरगर्भाभां ज्वलन्तीमिव च श्रिया ।
तां ददर्श समुत्सृष्टां नदीतीरे महानृषिः ॥ ५ ॥
स तां दृष्ट्वा तदा कन्यां स्थूलकेशो महानृषिः ।
जग्राह च द्विजश्रेष्ठः कृपाविष्टः पुपोष च ॥ ६ ॥
जातकाद्याः क्रियाश्चास्या विधिपूर्वं यथाक्रमम् ।
10 स्थूलकेशो महाभागश्चकार सुमहानृषिः ॥ ७ ॥
प्रमदाभ्यो वरा सा तु सत्त्वरूपगुणान्विता ।
ततः प्रमद्वरेत्यस्या नाम चक्रे महानृषिः ॥ ८ ॥
तामाश्रमपदे तस्य रुरुर्दृष्ट्वा प्रमद्वराम् ।
बभूव किल धर्मात्मा मदनानुगतस्तदा ॥ ९ ॥
15 पितरं सखिभिः सो ऽथ श्रावयामास भार्गवम् ।
प्रमतिश्चाभ्ययाचत्तां स्थूलकेशं यशस्विनम् ॥ १० ॥
ततः प्रादात्पिता कन्यां रुरवे तां प्रमद्वराम् ।
विवाहं स्थापयित्वाग्ने नक्षत्रे भगदैवते ॥ ११ ॥
ततः कतिपयाहस्य विवाहे समुपस्थिते ।
20 सखीभिः क्रीडती सार्धं सा कन्या वरवर्णिनी ॥ १२ ॥
नापश्यत्संप्रसुप्तं वै भुजंगं तिर्यगायतम् ।
पदा चैनं समाक्रामन्मुमूर्षुः कालचोदिता ॥ १३ ॥
स तु तस्याः प्रमत्तायाश्चोदितः कालधर्मणा ।
विषोपलिप्तान्दशनान्भृशमङ्गे न्यपातयत् ॥ १४ ॥
25 सा दष्टा तेन सर्पेण पपात सहसा भुवि ।
विवर्णा विगतश्रीका भ्रष्टाभरणचेतना ॥ १५ ॥
निरानन्दकरी तेषां बन्धूनां मुक्तमूर्धजा ।
व्यसुरप्रेक्षणीया सा प्रेक्षणीयतराभवत् ॥ १६ ॥
प्रसुप्तेवाभवच्चापि भुवि सर्पविषार्दिता ।
30 भूयो मनोहरतरा बभूव तनुमध्यमा ॥ १७ ॥
ददर्श तां पिता चैव ये चैवान्ये तपस्विनः ।
विचेष्टमानां पतितां भूतले पद्मवर्चसम् ॥ १८ ॥